Dosarul nr.2a-84/2025 I instanță
Nr. PIGD 2-23152620-05-2a-06052025 judecător Cherdivara Dumitru
judecătoria Cimișlia
sediul Central

**D E C I Z I E**

**12 martie 2026** **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Comrat
Instanţa compusă din:
preşedintele ședinței, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri
grefier Satirova Marina
cu participarea:
reprezentantului apelantului C.A. ,,Donaris Vienna Insurance Group" S.A., avocatul Eșanu Mihail
reprezentantului intimatului Dreglea Dumitru, avocatul Cașu Teodor

examinând în şedinţă publică, în ordine de apel, apelul declarat de către CA ,,Donaris Vienna Insurance Group" SA împotriva hotărârii judecătoriei Cimișlia sediul Central din 02 decembrie 2024, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de CA ,,Donaris Vienna Insurance Group" SA împotriva lui Dreglea Dumitru privind restituirea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată,

audiind raportul judecătorului Mironov Andrei asupra cauzei și esenței apelului, analizând materialele cauzei și audiind pozițiile părților,

**a c o n s t a t a t:**

1. ***<u>Circumstanţele cauzei:</u>***

***La data de 26 octombrie 2023*** în cadrul instanței de fond a parvenit spre examinare cererea de chemare în judecată înaintată de către CA „Donaris Vienna Insurance Group” S.A. împotriva lui Dreglea Dumitru privind încasarea despăgubirii de asigurare. (f.d.2-4)

În motivarea cererii s-a indicat că, la data de 06 mai 2022, ora 12:20 în Torino, Via Pietro Cossa s-a produs accidentul rutier cu implicarea autovehiculului de model „Mercedes Vito” cu număr de înregistrare ***** condus de către Dreglea Dumitru și autovehiculul „Volkswagen Polo” cu număr de înregistrare *****, vinovat de care se face cet. Dreglea Dumitru, care era în stare de ebrietate alcoolică.

În consecință, de către CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a fost inițiat dosarul de daune cu nr. 0049-2022 din 07 iulie 2022.

Prin dispoziția cu nr. CV0049_2022 din 28 noiembrie 2022 a fost dispusă recunoașterea evenimentului produs drept caz asigurat și achitarea despăgubirii de asigurare în sumă de 17119,67 Euro, suma care a fost achitată companiei de asigurări Ufficio Centrale Italiano pentru persoana păgubită.

Menționează că, conform prevederilor art. 29 lit. b) al Legii nr. 414-XVI din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, asigurătorul are dreptul să înainteze acțiune în regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor atunci când utilizatorul autovehiculului la momentul producerii accidentului, autovehiculul era condus în stare de ebrietate sau sub influența stupefiantelor.

Susține că, prin prisma înscrisurilor prezentate și administrate la dosarul de daune s-a constatat că la momentul producerii accidentului Dreglea Dumitru era în stare de ebrietate, împrejurare care cade sub incidența normei lit. b), art. 29 a Legii expuse mai sus.

Din acest considerent la 27 ianuarie 2023 CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a înaintat o reclamație către Dreglea Dumitru solicitând acestuia achitarea despăgubirii de asigurare în mod benevol, la care nu a fost dat nici un răspuns, fapt ce a generat înaintarea prezentei cereri de chemare în judecată privind încasarea sumei în ordine de regres în mod forțat.

2. ***<u>Soluţia instanţei de fond:</u>***

***Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 02 decembrie 2024***, cererea de chemare în judecată înaintată de către CA „Donaris Vienna Insurance

Group” SA împotriva lui Dreglea Dumitru privind restituirea despăgubirii de asigurare în sumă de 17119,67 euro și încasarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca neîntemeiată. (f.d.124, 133-138)

***3. <u>Solicitarea apelantului:</u>***

***La data de 06 decembrie 2024, nefiind de acord cu hotărârea sus menționată, CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA*** a înaintat apel nemotivat, iar la ***29 mai 2025*** apel motivat prin care a solicitat: admiterea apelului; casarea hotărârii instanței de fond; emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată înaintată de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA; încasarea de la Dreglea Dumitru în folosul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA suma de 17119,67 euro cu titlu de despăgubire de asigurare, 10015 lei taxa de stat în prima instanță, 8512,75 lei taxa de stat în apel, 200 lei taxa de timbru, asistența juridică. (f.d.131-132, 153-155)

În motivarea apelului s-a indicat, că soluția instanței de fond o consideră ca fiind neîntemeiată și ilegală.

Menționează că, între Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” SA în calitate de asigurător și Dreglea Dumitru în calitate de asigurat a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă peste hotare CARTE VERDE nr. MD/10/DA03543954 prin care ultimul a transmis Companiei de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” SA răspunderea civilă pentru orice pagubă produsă prin accident cu automobilul de model „Mercedes Vito” cu număr de înregistrare ***** pe perioada 28.04.2022-27.07.2022.

Indică că, la data de 06.05.2022 ora 12:20 în Torino, Via Pietro Cossa s-a produs accidentul rutier cu implicarea autovehiculului de model „Mercedes Vito” cu număr de înregistrare ***** condus de către Dreglea Dumitru și autovehiculului „Volkswagen Polo” cu număr de înregistrare *****, vinovat de care se face dl Dreglea Dumitru, care era în stare de ebrietate alcoolică.

Susține că, prin prisma înscrisurilor prezentate și administrate la dosarul de daune s-a constatat că la momentul producerii accidentului cet. Dreglea Dumitru era în stare de ebrietate, împrejurare care cade sub incidența normei lit. b), art. 29 a Legii nr. 414-XVI din 22.12.2006.

Menționează că, situația în cauză generează dreptul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA de a înainta acțiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubei în rezultatul accidentului de circulație.

Indică că, repararea prejudiciului material în speța dată este prescrisă și de normele generale care guvernează răspunderea delictuală stabilită de legislator la alin. (1) art. 1998 Cod civil, care menționează despre obligația persoanei vinovate de a repara prejudiciul patrimonial cauzat în rezultatul unui delict.

Susține că, la emiterea hotărârii instanța de fond a făcut trimitere la art. 3 al Convenția de la Haga din 05 octombrie 1961 cu privire la suprimarea cerinței supra legalizării actelor oficiale străine.

Consideră că, instanța de judecată nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sânt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Indică că, conform prevederilor regulamentului cu privire la aplicarea Pentru aplicarea apostilei se prezintă doar actele oficiale întocmite pe teritoriul Republicii Moldova care urmează să producă efecte juridice pe teritoriul unui stat, parte la Convenție.

Consideră că, astfel, pe copia dosarului de la Corpul Politiei Municipale din Italia nu urmează a fi aplicată apostila.

Astfel, susține că, Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group" SA dispune de dreptul legitim de a solicita de la pârât încasarea prejudiciului material în cuantumurile solicitate.

***La data de 06 mai 2025 cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat. (f.d.145)***

***La data de 29 septembrie 2025, avocatul Cașu Teodor acționând în interesele lui Dreglea Dumitru*** a înaintat referință asupra apelului vizat prin care a solicitat: respingerea cererii de apel declarat de CA „Donaris Vienna Insurance Group" SA ca fiind neîntemeiată; menținerea în totalitate a hotărârii judecătoriei Cimișlia sediul Central din 02 decembrie 2024. (f.d.172-176)

În motivarea referinței s-a indicat că, argumentul central al primei instanțe, contestat de apelant, vizează inadmisibilitatea probelor esențiale pe care se întemeiază întreaga acțiune - actele emise de autoritățile italiene. Consideră că, soluția instanței este una riguros conformă cu legislația procesuală în vigoare.

Menționează că, în cererea sa de apel, apelantul invocă o interpretare eronată și trunchiată a legislației, susținând că, în baza regulamentului național, apostila se aplică doar actelor emise pe teritoriul Republicii Moldova pentru a produce efecte în străinătate. Această afirmație, deși corectă în sine, este complet irelevantă pentru speța de față. Apelantul confundă în mod fundamental două proceduri distincte: 1)

Procedura de aplicare a apostilei, care este o obligație a statului emitent al actului (în acest caz, Italia), conform normelor sale interne și a Convenției de la Haga; 2) Cerința de a deține o apostilă, care este o condiție de admisibilitate a probei în fața instanțelor din statul receptor (în acest caz, Republica Moldova), conform art. 466 CPC.

Susține că, atât Republica Moldova, cât și Italia sunt state părți la Convenția de la Haga din 5 octombrie 1961 cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine.

Indică că, pentru ca dosarul întocmit de Corpul Poliției Municipale din Italia să aibă forță probantă în fața unei instanțe din Republica Moldova, era imperativ necesar ca acesta să fie apostilat de autoritățile italiene competente.

Astfel, consideră că raționamentul instanței de fond este unul impecabil. Neavând aplicată apostila, actele prezentate de apelant nu pot fi considerate probe valabile în procesul civil din Republica Moldova, fiind simple copii informative, lipsite de forța juridică necesară pentru a stabili fapte juridice precum vinovăția sau starea de ebrietate.

Susține că, singurele probe invocate în acest sens - actele autorităților italiene - au fost corect respinse de prima instanță ca fiind inadmisibile din punct de vedere formal, și astfel, rezultă că apelantul nu a administrat nicio probă pertinentă și concludentă care să confirme starea de ebrietate a intimatului.

Indică că, în absența unor probe legal administrate, instanța de fond nu putea decât să constate că pretențiile reclamantului au rămas la nivel de simple afirmații, nesusținute probatoriu. Soluția de respingere a acțiunii ca neîntemeiata a fost, în consecință, singura decizie legală și logică posibilă, orice altă soluție echivalând cu o încălcare a principiului sarcinii probațiunii și cu o admitere a acțiunii pe baza unor simple prezumții, ceea ce este inadmisibil în drept.

Totodată, menționează că, apelantul nu a demonstrat achitarea nemijlocită către persoana păgubită a despăgubirilor pentru a invoca dreptul de regres al asigurătorului.

Susține că, apelantul nu a demonstrat, natura juridică a acestor plăți. Transferul de fonduri către UCI, în cadrul sistemului internațional „Carte Verde” nu echivalează automat cu o plată directă a despăgubirii în numele și pentru liberarea de datorie a intimatului. Acestea pot reprezenta simple decontări între birourile naționale corespondente, conform regulamentelor interne ale sistemului. Pentru a dovedi subrogarea, Apelantul avea obligația să prezinte dovezi clare

(acorduri, mandate) care să ateste că plata către UCI a stins în mod direct și necondiționat datoria intimatului față de victimele accidentului. O altfel de probă lipsește cu desăvârșire.

Mai indică că pe lângă lipsa dovezii plății liberatorii, apelantul a eșuat și în a demonstra caracterul cert, lichid și exigibil al fiecărei componente a sumei totale de 17.119,67 Euro. Ori, o analiză detaliată a cheltuielilor reclamate relevă grave carențe probatorii.

***4. <u>Argumentele părților:</u>***

***În ședința instanței de apel, reprezentantul apelantului CA „Donaris Vienna Insurance Group" SA, avocatul Eșanu Mihail*** a declarat, că susține cererea de apel înaintată pe motivele de fapt și de drept indicate în conținutul acesteia.

Menționează că, la momentul producerii accidentului rutier intimatul era în stare de ebrietate și astfel în ordine de regres urmează să achite toate cheltuielile suportate de compania de asigurări, deoarece ultima a achitat integral prejudiciul material produs de către acesta.

Susține că, cererea de regres este înaintată în baza Legii nr. 414 potrivit căreia a și fost încheiat contractul de asigurare obligatorie civilă.

***În ședința instanței de apel, reprezentantului intimatului Dreglea Dumitru, avocatul Cașu Teodor*** a declarat, că în urma anexării înscrisurilor apostilate consideră oportun să se expună asupra acestora.

Menționează că înscrisurile vizate nu sunt conforme și nu sunt prezentate la etapa corespunzătoare în forma cerută de prevederile art. 466 CPC, or aceste înscrisuri sunt acte oficiale eliberate de poliția din Republica Italia. Consideră că aceste acte urmau a fi prezentate la etapa o dată cu înaintarea cererii de chemare în judecată și în forma corespunzătoare.

Susține că, materialul probator prezentat în instanța de apel nu sunt admisibile din considerente de formă. Indică că din înscrisurile prezentate de apelant nu reiese că Dreglea Dumitru s-a aflat în stare de ebrietate. În raportul prezentat de apelant sunt făcute trimiterii la alte acte care nu sunt anexate la materialele cauzei, ca exemplu un proces-verbal întocmit de prima patrulă de carabinieri, unde se invocă o stare de ebrietate, dar nu este anexat careva certificat medical care să confirme faptul dat sau o decizie care să confirme vinovăția și să sancționeze pe Dreglea Dumitru.

Suplimentar, menționează că, apelantul urma să indice legea materială care stă la baza înaintării pretențiilor de achitare a sumelor solicitate de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA.

Indică că, apelantul solicită achitarea a sumei de 17000 Euro, dar o plată directă către beneficiar sau victima acestui incident la materialele cauzei nu a fost anexată. Sunt doar niște sume mai mari, transcrise, transferate către anumite entități intermediare, adică nu este clar pentru ce au fost achitate aceste sume. Susține că mașina accidentată a părții vătămate costă mai puțin decât însăși paguba solicitată.

***În ședința instanței de apel intimatul Dreglea Dumitru*** fiind legal citat despre data, ora și locul de examinare a cauzei, - nu s-a prezentat.

Potrivit prevederilor art. 379 alin. (2) Cod de procedură civilă, *neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului*.

Astfel, Completul de judecată, ținând cont de norma legală indicată supra, a decis examinarea cauzei în lipsa părții legal citate.

***5. <u>Termenul de declarare a apelului:</u>***

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel*.

Astfel, Completul de judecată reține că potrivit materialelor cauzei, la data de 02 decembrie 2024, Judecătoria Cimişlia, sediul Central a pronunțat dispozitivul hotărârii, subsecvent, instanţa de apel constată că apelul înaintat la data de 06 decembrie 2024, de către CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, ca fiind depus în termenul legal prevăzut.

***6. <u>Aprecierea instanței:</u>***

***Audiind părțile prezente în proces, analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de apelant în cererea de apel și a materialelor din dosar, Completul de judecată concluzionează că apelul declarat de către CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA urmează a fi admis, cu casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri, din următoarele motive.***

***Potrivit prevederilor art. 385 lit. c) Cod de procedură civilă****, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parţial hotărîrea primei instanţe, emiţînd o nouă hotărâre*.

***În conformitate cu prevederile art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă****, hotărârea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sânt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat*.

Potrivit materialelor cauzei, instanța de apel constată că, la data de 26 octombrie 2023 în judecătoria Cimișlia a parvenit spre examinare cererea de chemare în judecată înaintată de către CA „Donaris Vienna Insurance Group” S.A. împotriva lui Dreglea Dumitru privind încasarea despăgubirii de asigurare. (f.d.2-4)

Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 02 decembrie 2024, cererea de chemare în judecată înaintată de către CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA împotriva lui Dreglea Dumitru privind restituirea despăgubirii de asigurare în sumă de 17119,67 euro și încasarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca neîntemeiată. (f.d.124, 133-138)

La data de 06 decembrie 2024, nefiind de acord cu hotărârea sus menționată, CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a înaintat apel nemotivat, iar la 29 mai 2025 apel motivat prin care a solicitat: admiterea apelului; casarea hotărârii instanței de fond; emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată înaintată de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA; încasarea de la Dreglea Dumitru în folosul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA suma de 17119,67 euro cu titlu de despăgubire de asigurare, 10015 lei taxa de stat în prima instanță, 8512,75 lei taxa de stat în apel, 200 lei taxa de timbru, asistența juridică. (f.d.131-132, 153-155)

***În conformitate cu prevederile art. 25 alin. (1) Cod de procedură civilă****, instanţa trebuie să cerceteze direct şi nemijlocit probele, să asculte explicaţiile părţilor şi intervenienţilor, depoziţiile martorilor, concluziile expertului, consultaţiile şi explicaţiile specialistului, să ia cunoştinţă de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio şi să vizioneze*

*înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanţelor constatate şi al probelor cercetate şi verificate în şedinţă de judecată.*

***Potrivit art. 117 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă**, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.*

***Conform art. 118 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă**, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.*

***Conform prevederilor art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă**, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

***În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă**, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

***Conform art. 373 alin. (1), (2) și (5) Cod de procedură civilă**, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Astfel, Completul de judecată reține că, sarcina instanţei de apel derivă reieșind din dispozițiile art. 373 Cod de procedură civilă, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

Lecturând textul hotărârii motivate a instanței de fond, Completul instanței de apel a ajuns la concluzia, că circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin și, că concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sânt în contradicţie cu circumstanţele cauzei, ceea ce este temei de a admite apelul și casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri.

Primordial, instanța de apel reține că, începând cu data de 16 martie 2007, pentru Republica Moldova a intrat in vigoare prevederile Convenţiei de la Haga din 05 octombrie 1961 cu privire la suprimarea cerinţei supralegalizării actelor oficiale străine (*Apostille*). Convenţia respectivă, permite o simplificare esenţială a procedurii de recunoaşterea în străinătate a actelor oficiale întocmite pe teritoriul Republicii Moldova, necesare de a fi utilizate pe teritoriul unui alt stat membru al convenţiei, precum şi a actelor oficiale întocmite pe teritoriul unui stat membru al convenţiei, destinate pentru a fi utilizate pe teritoriul Republicii Moldova.

Conform prevederilor art. 3 din Convenția de la Haga din 05 octombrie 1961, *singura formalitate care ar putea fi cerută pentru a atesta veracitatea semnăturii, calitatea în care a acționat semnatarul actului sau, după caz, identitatea sigiliului sau a ștampilei de pe acest act, este aplicarea apostilei definite la art. 4, eliberată de către autoritatea competentă a statului din care emană documentul. Totuși formalitatea menționată în alineatul precedent nu poate fi cerută atunci cand fie legile, regulamentele sau uzanțele în vigoare în statul în care actul urmează să fie prezentat, fie o înțelegere între două sau mai multe state contractante o înlatură, o simplifică sau scutește actul de supralegalizare*.

Potrivit prevederilor art. 466 Cod de procedură civilă, *(1) Actele oficiale eliberate, redactate sau legalizate, în conformitate cu legislaţia străină şi în forma stabilită, de organe competente străine în afara Republicii Moldova în privinţa cetăţenilor sau organizaţiilor ei ori persoanelor străine pot fi prezentate instanţelor judecătoreşti ale Republicii Moldova numai dacă sînt supralegalizate pe cale administrativă ierarhică şi, ulterior, de misiunile diplomatice sau de oficiile consulare ale Republicii Moldova. (2) Supralegalizarea pe cale administrativă este supusă procedurii stabilite de statul de origine a actului, urmată de supralegalizarea efectuată de misiunea diplomatică sau de oficiul*

*consular al Republicii Moldova în statul de origine, fie de misiunea diplomatică sau de oficiul consular al statului de origine în Republica Moldova şi, ulterior, în ambele situaţii, de Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene al Republicii Moldova. (3) Supralegalizarea actelor încheiate sau legalizate de instanţele judecătoreşti ale Republicii Moldova se face, din partea autorităţilor Republicii Moldova, de Agenţia Resurse Informaţionale Juridice şi de Ministerul Afacerilor Interne. (4) Actele oficiale eliberate pe teritoriul unui stat participant la tratatul internaţional la care Republica Moldova este parte sînt recunoscute fără supralegalizare ca înscrisuri în instanţele judecătoreşti ale Republicii Moldova. (5) Actele încheiate într-o limbă străină se prezintă în instanţele judecătoreşti ale Republicii Moldova în traducere în limba română, cu autentificarea traducerii în modul stabilit*.

La caz, Completul de judecată constată, că potrivit materialelor cauzei, apelantul invocă că la data de 06 mai 2022, ora 12:20 în or. Torino, Via Pietro Cossa din Republica Italia s-a produs accidentul rutier cu implicarea autovehiculului de model „Mercedes Vito” cu număr de înregistrare ***** condus de către Dreglea Dumitru, în urma căruia a fost deteriorat autovehiculul „Volkswagen Polo” cu număr de înregistrare *****, în urma căruia a fost cauzat prejudiciu material persoanei terțe (*Carpentieri Manuel*). Aceste circumstanțe nu au fost contestate de către intimat, fiind, prin urmare, recunoscute implicit.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că autovehiculul condus de către Dreglea Dumitru era asigurat în baza poliței de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto de tip „Carte Verde”, emisă de către CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, valabilă la momentul producerii accidentului, circumstanță care fundamentează raportul juridic de asigurare dintre părți și aplicabilitatea normelor speciale în materie de regres.

În ceea ce privește concluzia instanței de fond referitoare la inadmisibilitatea probelor prezentate de reclamant/apelant, Completul o apreciază ca fiind eronată. Or, instanța de fond a respins acțiunea pe motivul lipsei apostilei pe actele emise de autoritățile italiene, fără a analiza în fond relevanța și conținutul acestora.

Or, prin prisma prevederilor art. 466 alin. (4) Cod de procedură civilă, actele oficiale eliberate pe teritoriul unui stat participant la tratate internaționale la care Republica Moldova este parte sunt recunoscute fără supralegalizare, iar Convenția de la Haga din 05 octombrie 1961 instituie o procedură simplificată de recunoaștere a actelor oficiale.

Mai mult, instanța de apel reține că aceste înscrisuri au fost prezentate în formă corespunzătoare, fiind însoțite de traduceri autorizate, iar în temeiul art. 372 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de apel este în drept să administreze probe suplimentare, atunci când acestea sunt necesare pentru justa soluționare a cauzei.

Prin urmare, caracterul formal al eventualelor neconformități inițiale nu poate constitui un temei suficient pentru respingerea acțiunii, în lipsa unei analize efective a fondului cauzei.

Potrivit prevederilor art. 29 lit. b) din Legea nr. 414-XVI din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule (în vigoare la data producerii accidentului rutier), *asigurătorul are dreptul să înainteze acţiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor atunci cînd în momentul producerii accidentului, autovehiculul era condus în stare de ebrietate sau sub influenţa stupefiantelor sau utilizatorul autovehiculului nu a fost supus, în cazurile prevăzute de legislaţie şi din motive imputabile acestuia, cu excepţia cazului prevăzut la art.18[1] alin. (7), testării alcoolscopice ori, după caz, examinării medicale, în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii acesteia şi/sau recoltării probelor biologice în cadrul acestei examinări medicale*.

Conform art. 1998 alin. (1) Cod civil, *cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune*.

La caz, Completul de judecată apreciază ca fiind eronată concluzia instanței de fond prin care s-a reținut, că actele emise de autoritățile din Republica Italia nu pot fi admise în lipsa aplicării apostilei, or, acest fapt nu poate constitui un temei de respingere acțiunii, actele vizate ne pierzându-și valabilitatea, or, în speță, instanța de apel reține că aceste înscrisuri au fost ulterior prezentate în formă apostilată, fiind însoțite de traduceri autorizate, iar, în condițiile art. 373 alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța de apel este în drept să administreze probe noi, dacă apreciază că acestea sunt relevante pentru justa soluționare a cauzei.

În același timp, caracterul formal al eventualelor deficiențe inițiale nu poate prevala asupra necesității stabilirii adevărului judiciar, în special în contextul în care circumstanțele producerii accidentului și implicarea intimatului nu sunt contestate.

Or, din ansamblul probelor administrate rezultă totuși că accidentul rutier s-a produs din culpa intimatului Dreglea Dumitru, iar asigurătorul a achitat despăgubirea în cadrul sistemului internațional „Carte Verde”, prin transferul sumei de 17119,67 euro către Ufficio Centrale Italiano, în vederea reparării prejudiciului cauzat persoanei păgubite.

În urma celor constatate supra, Completul de judecată, prin prisma prevederilor art. 29 lit. b) din Legea nr. 414-XVI din 22.12.2006, art. 1998 Cod civil, precum și principiilor generale ale răspunderii civile delictuale și ale subrogării asigurătorului, reține că sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii în regres a intimatului Dreglea Dumitru, or, după cum s-a invocat supra, din probele administrate rezultă că accidentul rutier s-a produs din culpa acestuia, care a fost în stare de ebrietate alcoolică, iar asigurătorul a achitat despăgubirea către sistemul internațional „Carte Verde”, în vederea reparării prejudiciului cauzat terțului păgubit (*Carpentieri Manuel*).

Instanța de apel respinge ca nefondate argumentele intimatului privind lipsa dovezii plății efective, reținând că din înscrisurile anexate rezultă efectuarea transferului sumei de 17.119,67 euro către organismul corespondent din cadrul sistemului „Carte Verde”, respectiv Ufficio Centrale Italiano, ceea ce constituie o modalitate specifică de executare a obligației de despăgubire în cadrul acestui mecanism internațional. (f.d.7)

Or, în contextul reglementărilor speciale, plata efectuată în cadrul sistemului „Carte Verde” produce efecte juridice echivalente cu repararea directă a prejudiciului, iar asigurătorul dobândește dreptul de regres împotriva persoanei vinovate.

În concluzie, ținând cont de cele descrise supra, Completul instanței de apel consideră necesar de a admite apelul declarat de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, a casa hotărârea instanței de fond emisă la 02 decembrie 2024 și a emite o nouă hotărâre prin care, va admite parțial acțiunea depusă de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA.

Cu referire la solicitarea apelantului de a se încasa din contul intimatului cheltuielile de judecată suportate, Completul reține că potrivit prevederilor art. 82 Cod de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei*.

Conform art. 94 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii*

*care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. /.../ Prevederile alin. (1) şi (2) se aplică şi la repartizarea între părţi a cheltuielilor de judecată în instanţă de apel, în instanţă de recurs şi în cadrul revizuirii*.

Potrivit art. 90 lit. i) Cod de procedură civilă, *din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistenţă juridică*.

Conform art. 96 alin. (1)-($1^1$) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.*

La caz, Completul de judecată reține că, prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, în special art. 94 alin. (1) și art. 96 alin. (1)-($1^1$), precum și Recomandarea privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea cheltuielilor de asistență juridică aprobată prin Hotărârea Consiliului Uniunii Avocaților nr.19-02 din 27 mai 2022, instanța are obligația de a analiza cu atenție toate aspectele relevante pentru stabilirea dreptului la despăgubiri și cuantumul acestora.

Astfel, Completul de judecată atestă că, CA „Donaris Vienna Insurance Group" SA nu a prezentat un raport detaliat sau o documentație care să probeze efortul depus de avocat în cauză, astfel încât instanța să poată evalua dacă suma solicitată corespunde muncii efectuate și complexității cazului, în mărimea sumei solicitate de 32000 de lei.

Corespunzător, simpla întocmire a cererii de chemare în judecată și a cererii de chemare în judecată concretizată nu poate fi considerată drept cheltuieli rezonabile pentru asistență juridică în raport cu volumul de muncă depus de către avocat, în lipsa motivării cuantumului lucrului efectuat și serviciilor prestate.

De altfel, în lipsa unei justificări concrete și a unei documentații care să ateste că suma solicitată reflectă cheltuielile reale și rezonabile, instanța nu poate admite această sumă (*32000 lei*), întrucât aceasta depășește limitele rezonabilității în raport cu activitatea efectuată.

Totodată, conform practicii CEDO și recomandărilor Uniunii Avocaților, pentru ca cheltuielile de asistență juridică să fie compensate, partea solicitantă trebuie să probeze și că acestea au fost necesare, efectiv suportate și rezonabile, în speță, nu a fost prezentată lista detaliată a activităților desfășurate de avocat, fiind imposibilă verificarea modului în care aceste cheltuieli justifică suma solicitată.

Finalmente, cu privire la cheltuielile de judecată, CEDO are o jurisprudență bine stabilită prin care a apreciat că în temeiul art. 41 din Convenție, pot fi rambursate doar cheltuielile în privința cărora s-a stabilit că au fost într-adevăr efectuate, că au fost necesare și rezonabile. Curtea acordă cheltuielile doar în măsura în care necesitatea lor a fost stabilită pe bază de documentele justificative prezentate, inclusiv acelea pe care partea urmează a le plăti, pentru că rambursarea onorariilor nu poate fi limitată doar la acele sume care au fost deja plătite de către reclamant avocatului său. Atunci când cheltuielile sunt reclamate în cauze care prezintă un grad redus de dificultate și pentru care există o jurisprudență deja bine stabilită, CEDO reduce substanțial sumele acordate cu acest titlu.

Având în vedere aceste considerente și în conformitate cu prevederile legale și recomandările menționate, urmează a fi admisă în parte cererea cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică, întrucât cheltuielile solicitate nu au fost dovedite ca fiind necesare, rezonabile și proporționale cu valoarea cauzei și complexitatea acesteia.

Astfel, deși Completul de judecată stabilește că potrivit Acordului adițional nr. 80-2023-R la contractul cu nr. 1 din 01 februarie 2014 (întocmit la 24.08.2023) și Ordinului de plată nr. 5819 din 12.09.2023, (f.d.56-57), CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a achitat avocatului Eșanu Mihail suma de 32000 lei, în urma constatărilor supra indicate, constată legal, rezonabil și întemeiat de a dispune încasarea de la Dreglea Dumitru în beneficiul apelantului a sumei de 10000 lei pentru serviciile juridice prestate la examinarea cauzei deduse judecății.

Totodată, instanța de apel constată ca fiind rezonabil de a dispune încasarea de la Dreglea Dumitru în beneficiul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a sumei de 10015 lei cu titlu de taxă de stat achitată în prima instanță, care este confirmată prin Ordinul de plată nr. 5829 din 12.09.2023, (f.d.5), precum și a sumei de 8512,75 lei cheltuieli pentru achitarea taxei de stat în instanța de apel și suma de 200 lei cheltuieli pentru achitarea taxei de timbru în instanța de apel, acestea fiind la fel confirmate prin ordinele de plată anexate la materialele cauzei. (f.d.156-157)

Din considerentele expuse, Completul reiterează concluzia că instanța de fond incorect s-a expus asupra fondului cauzei și hotărârea nu este în corespundere cu cerințele art. 239 din Codul de procedură civilă, astfel că cererea de apel declarată de către CA ,,Donaris Vienna Insurance Group" SA, urmează a fi admisă, fapt ce atrage după sine casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunea înaintată de CA ,,Donaris Vienna Insurance Group" SA împotriva lui Dreglea Dumitru cu privire la restituirea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată, iar în rest acțiunea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 385 lit. c), art. art. 386-390, 394, 434 Cod de procedură civilă al RM, Completul de judecată

**D E C I D E :**

***Se admite*** apelul declarat de către CA ,,Donaris Vienna Insurance Group" SA.

***Se casează integral*** hotărârea judecătoriei Cimișlia sediul Central din 02 decembrie 2024, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de CA ,,Donaris Vienna Insurance Group" SA împotriva lui Dreglea Dumitru privind restituirea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată, ***cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care:***

***Se admite parțial*** acțiunea înaintată de CA ,,Donaris Vienna Insurance Group" SA împotriva lui Dreglea Dumitru cu privire la restituirea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată.

***Se încasează*** de la Dreglea Dumitru în beneficiul CA ,,Donaris Vienna Insurance Group" SA despăgubirea de asigurare în sumă de 17 119 (șaptesprezece mii una sută nouăsprezece) Euro și 67 euro cent.

***Se încasează*** de la Dreglea Dumitru în beneficiul CA ,,Donaris Vienna Insurance Group" SA suma de 10 000 (zece mii) lei - cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, suma de 10 015 (zece mii cincisprezece) lei cheltuieli pentru achitarea taxei de stat în prima instanța.

În rest, acțiunea CA ,,Donaris Vienna Insurance Group" SA se respinge ca neîntemeiată.

***Se încasează*** de la Dreglea Dumitru în beneficiul CA ,,Donaris Vienna Insurance Group" SA suma de 8 512 (opt mii cinci sute douăsprezece) lei și 75

bani cheltuieli pentru achitarea taxei de stat în instanța de apel și suma de 200 (două sute) lei cheltuieli pentru achitarea taxei de timbru în instanța de apel.

Decizia este definitivă și executorie din momentul pronunțării, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni din momentul comunicării deciziei integrale.

| Preşedintele ședinței, judecătorul: | Judecător: | Judecător: |
| --- | --- | --- |
| Mironov Andrei | Colev Grigori | Hudoba Valeri |